

creăm condițiile potrivite, așa încât chipul creștinesc de viațuire pe care l-am primit să fie capabil să ne facă să reușim și vindecarea noastră, și înălțarea noastră, și astfel credința noastră zilnică să nu fie zadarnică.

Te-ai împărtășit? L-ai primit pe Hristos. Chiar dacă mintea ți-a fost altundeva, ai fost mădular al lui Hristos. Dar ce altceva ai realizat, în afară de faptul că ai devenit mădular al lui Hristos? Ca să ai drepturi, în calitate de mădular al lui Hristos,

trebuie să le câștigi în stadionul rugăciunii. Rugăciunea este atmosfera noastră de fiecare clipă, iar Dumnezeiasca Liturghie sunt nodurile de pe șiragul vieții noastre, care ne leagă în multe feluri și de multe ori cu Dumnezeu.

Sursa: **Arhimandritul Emilianos Simonopetritul**, *Despre rugăciune. Tâlcuire la avva Evagrie*, Editura Sfântul Nectarie, Arad, 2018

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 24 decembrie	18:00	Vecernia și Litia
Marti 25 decembrie	08:00	Ceasurile Împărătești, Utrania și Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare → Nașterea Domnului
Miercuri 26 decembrie	08:00	Utrania și Sfânta Liturghie → <i>Soborul Maicii Domnului</i>
	18:00	Vecernia și Litia
Joi 27 decembrie	08:00	Utrania și Sfânta Liturghie → <i>Sf. Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan</i>
Sâmbătă 29 decembrie	18:00	Vecernia
Duminică 30 decembrie	08:00	Utrania și Sfânta Liturghie <i>Ap. Galateni 1, 11-19; Ev. Matei 2, 13-23; gl. 6, voscr. 9</i> → <i>Duminica după Nașterea Domnului</i> → <i>a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, ruda Domnului.</i>

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Calea lui Dumnezeu e crucea de fiecare zi, căci nimenea nu s-a suit la cer cu răsfaț (cu tihnă).” – Sfântul Isaac Sirul

Nr. 279 / 23 decembrie 2018

PĂRINTELE PLACIDE DESEILLE

1926 – 2018

MĂNĂSTIREA SIMONOPETRAS
SFÂNTUL MUNTE ATHOS,
MĂNĂSTIREA DE METANIE, ȘI
ÎNTEMEIETORUL A DOUĂ
MĂNĂSTIRI ÎN FRANȚA

DESPRE SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI

Întâi ianuarie este începutul anului calendaristic. Dar întâi septembrie marchează începutul anului creștin. Am spus bine: anul creștin, pentru că acest întâi septembrie nu este doar începutul anului liturgic. Sau, mai degrabă, este, deoarece odată cu el începe anul liturgic, care este începutul anului creștin. Într-adevăr, liturghia și întreg ciclul liturgic nu sunt doar un aspect al vieții noastre creștine, ci tot acest ciclu liturgic trebuie să structureze întreaga noastră viață duhovnicească, întreaga noastră viață de creștini. El este sursa principală a vieții noastre de creștini. Să nu spunem niciodată: “O, în acest an, nu voi merge la biserică pentru Nașterea Maicii Domnului, sau pentru Înălțarea Sfintei Cruci, sau pentru Întâmpinarea Domnului – am altceva de făcut.” Aceasta ar însemna să ratăm o treaptă în urcușul nostru pe scara în vârful căreia ne așteaptă Hristos, ar însemna să pierdem o etapă importantă în transformarea

noastră în Hristos. Parcurgerea, pe care o facem în fiecare an, a întregii vieți pământești a Domnului – în curând taina Nașterii Sale, apoi Teofania Botezului Său, retragerea Lui de patruzeci de zile în pustie – Postul nostru – Patima Sa, Învierea Sa, Pogorârea Duhului Sfânt în ziua de Rusalii și marea înflorire a sfințeniei care a decurs din aceasta pentru Biserică, – este pentru noi un prilej de trăire mereu mai aprofundată și cu o înțelegere mereu reînnoită, prilej de a simți și mai mult, în adâncul inimii noastre, minunata sa lucrare.

Fiecare sărbătoare a anului are propriul său har, fiecare sărbătoare ne ajută să ajungem mai aproape de chipul lui Hristos, potrivit unui anumit aspect al Tainei Sale. Când, cu ocazia apropiatei sărbători a Crăciunului, vom prăznui Nașterea Sa, aceasta înseamnă că ea va redeveni actuală pentru noi, că Domnul vrea, cu această ocazie, să se nască și în inimile noastre, că vrea, încă și mai mult, să ne preschimbe în El. Dar de această sărbătoare este legat, în mod special, un har al copilăriei duhovnicești. Acum două mii de ani, Hristos a fost copil în peștera de la Betheem. Însă această copilărie pământească nu făcea decât să oglindească un aspect pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl are din veșnicie: dacă, din vecii vecilor, El este «Cel Vechi de Zile», nu are mai puțin, în sânul acestei eternități, ceva de nedescris care evocă caracterele copilăriei. Dacă mă pot

exprima astfel: El este pentru totdeauna copil, copilăria Sa pământească este ca și eternizată și, de aceea, cu toată exactitudinea teologică, icoanele noastre îl pot reprezenta ca pe un copil, fie dormind somnul Său atent, fie în leagăn, fie în brațele Preasfintei Sale Maici. Aceste reprezentări nu ne întorc în trecut, ele dezvăluie o realitate mereu actuală, mereu prezentă.

În această perioadă a Crăciunului, Hristos vrea să trăiască mai ales în noi acest duh al copilăriei. De la Sfântul Macarie al Egiptului la Iosif Isihastul, mulți sunt autorii duhovnicești care ei-înșiși au făcut această experiență pe care ne-au transmis-o și ne-au recomandat-o în scrierile lor. «Și pre-cum mama, învățându-l pe copilul ei mic să umble, se depărtează puțin de la el și-l cheamă la sine, iar când el, venind spre mama lui, începe să se clatine și să cadă, din pricina picioarelor și mădurelor plâpânde și fragede, mama aleargă și-l prinde în brațele ei, așa și harul lui Dumnezeu poartă și învață pe oamenii, care se predau pe ei cu curăție și cu simplitate în mâinile Făcătorului lor și pe cei ce s-au lepădat din toată inima de lume și merg pe urmele lui Dumnezeu.» (Filocalia X, EIBMBOR, București – 1981, p. 268 – Sfântul Isaac Sirul, Cuvinte Despre Nevoință, 52)

A doua zi după Crăciun, prăznuim soborul Maicii Domnului. Întregul an liturgic va fi marcat de

către sărbătorile sale. Ea nu poate fi despărțită de tainele dumnezeiescului său Fiu și, numai cu ajutorul mijlocirii sale de mamă, putem să avem părtășie cu acestea. Ea este mama noastră: aceasta nu este o imaginație pioasă, ci un adevăr teologic inconfundabil înrădăcinat în întreaga tradiție. Deoarece natura umană a lui Hristos este una cu natura umană a Cuvântului și nu a unei persoane umane limitate, ea conține în sine, într-un mod tainic, dar foarte real, toată omenirea – Hristos este Noul Adam. De asemenea, dându-I naștere, Maica Sa Cea Sfântă ne cuprinde pe toți, ea devine, în mod real, în Hristos, Maica Noastră și aceasta este baza mijlocirilor și medierile sale pentru noi.

Acestea sunt darurile lui Dumnezeu pe care vi le doresc cu ocazia acestei sărbători a Crăciunului, atât de aproape acum.

Fie ca El să vă umple cu pacea și bucuria Sa de-a lungul Noului An.

Sursa: acvila30.ro

**ARHIM. EMILIANOS
SIMONOPETRITUL**

**SFÂNTUL MUNTE ATHOS
MĂNĂSTIREA SIMONOPETRAS**

RUGĂCIUNEA ȘI SFÂNTA LITURGHIE

Primirea harului lui Dumnezeu și participarea noastră ființială la viața lui Dumnezeu se realizează în Dumnezeiasca Liturghie. Fără Dumnezeiasca Liturghie, este cu neputință ca cineva să înțeleagă sau să pună în lucrare rugăciunea sau viața duhovnicească. Dar împrăștierea harului, împărtășirea mistică de el și puțința de a fi părtaş la har se realizează în rugăciune, pentru că rugăciunea este lupta personală pe care o duce omul cu Dumnezeu.

Dumnezeiasca Liturghie, într-un anume fel, Îl „personifică” pe Dumnezeu și ni-L face prezent, în timp ce rugăciunea face ca acest Dumnezeu prezent să fie Dumnezeul nostru. Dumnezeiasca Liturghie ne unește în mod nemijlocit cu Dumnezeu, ne face mădule ale Trupului lui Hristos. Dar, după cum este cu puțință ca un mădular al trupului „să nu absoarbă sucurile nutritive”, tot așa se poate ca un creștin să nu pună în lucrare demnitatea pe care a primit-o, de a fi mădular al Trupului lui Hristos. Prin rugăciune realizăm familiarizarea noastră personală cu Dumnezeu și